

Svajonų
ROMANAI

Balzamas

ALISON ROBERTS

Gydanti meilė

9,79 Lt / 2012 lapkritis–gruodis

Knygute.lt

Alison Roberts

GYDANTI MEILĖ

Romanas

Versta iš Alison Roberts, St. Pirain's: The Brooding Heart Surgeon, 2011

© Alison Roberts, 2011

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su „Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

© Jurgita Saulytė, vertimas iš anglų kalbos, 2012

© Rima Milaševičienė, dizainas, 2010

© Fotolia.com, viršelio nuotrauka

© Svajonių knygos, 2012

ISBN 978-609-406-569-9

Elektroninę versiją paruošė Knygute.lt, 2013

Pirmas skyrius

Jeigu žvilgsniu būtų galima nužudyti, Lukas Deivenportas jau kristų negyvas.

Gydytoja Ana Bartlet pagaliau teikėsi pasirodyti operacinėje ir imtis savo darbo – padėti atlikti ganėtinai sudėtingą procedūrą. Tai, kad jis nusprendė pradėti be jos, merginai padarė nekoki įspūdį.

Aišku, skaitydamas paciento ligos istoriją, Lukas gavo žinutę, kad Ana užsiėmusi Šventojo Pirano ligoninės skubiosios pagalbos skyriuje – atvežtam krūtinės traumą patyrusiam ligoniui reikėjo atlikti torakotomiją¹, todėl ji vėluosianti, bet ko gi ji tikėjosi? Kad sėdės, kol ji pasirodys? Šis pacientas ir taip laukė operacijos ilgiau nei reikėtų. Kad ir kaip ten būtų, jeigu ligonis priimamajame atlaikys sudėtingą procedūrą ir jo būklę pavyks stabilizuoti, gydytoja Bartlet vienintelė galės jį operuoti, o Luko padėtis ir vėl liktų ta pati – tektų ieškotis pagalbininko. Laimė, šioje ligoninėje netrūko talentingų specialistų; vaikų širdies chirurgas

¹ Krūtinės ląstos atvėrimo operacija.

Džeimsas Aleksanderis buvo laisvas ir sutiko padėti grįžusiam skyriaus vadovui.

Džeimsas pradėjo čia dirbti prieš pusantrų metų, kai Lukas buvo išvykęs. Vyras ne tik įsigyveno, bet ir vedė Šarlotę, kardiologijos skyriaus vyresniąją stažuotoją. Tai tik vienas iš nesuskaičiuojamų pokyčių, o jų buvo tiek daug, kad Lukas sunkiai begalėjo įsivaizduoti kadaise buvęs šio gyvenimo dalis. Baisu, kaip smarkiai per vieną širdies tvinksnį viskas gali pasikeisti.

Taip pasikeitė Luko pasaulis, kai žinia apie jaunesniojo brolio mirtį sukrėtė iš pažiūros tvirtus jo gyvenimo pamatus ir paskatino priimti ryžtingą sprendimą tapti karo gydytoju. Niekas nebebus kaip anksčiau, tačiau štai jis vėl čia – bando suklijuoti senojo gyvenimo šukes.

Jei jau pačiam atrodo, kad jis ne savo ratuose, nekeista, kad taip mano ir Ana Bartlet. Per tiek laiko ji įsiliejo į medikų bendruomenę; šis skyrius tapo jai savas. Galbūt tai sukėlė vos juntamą pyktį. O gal bėda ta, kad jis vėl stojo prie skyriaus vairo.

Tikriausiai kiekvieno žmogaus savimeilę paveiktų nuvertimas nuo sosto. Visi žinojo, kad jo darbo vieta laisva tik laikinai, tačiau staigus jo

sugrįžimas daugeliui buvo netikėtas. Gal Ana slapta tikėjosi, kad jis nebegrįš iš Irako. Nega na to, tai ne pirmas kartas, kai Lukas atėmė iš jos pareigas. Prieš trejus metus laimėjo konkursą užimti Šventojo Pirano specializuoto širdies chirurgijos skyriaus vadovo pareigas, o Ana buvo jo varžovė – pretendavo į tą patį postą.

Taip. Tai puikiai paaiškintų tą mirtiną galiausiai įžengusios į operacinę Anos dėbtelėjimą į jo akis. Vilkėdama operacinės chalata ir kaukę, ji atsistojo aplink operacinį stalą susibūrusiems specialistams už nugarų, rūpestingai laikydama pirštinėtas rankas atokiau nuo kūno. Aukštesnė nei vidutinio ūgio, akys žalios – per sekundės dalelę užfiksavo Lukas. Ji nepatenkinta, todėl ir akys atrodė negailestingos kaip nenušlifuoti smaragdai, labai šaltos. Neįprastos, palieka neišdildomą įspūdį. Kaip ir jos kūno kalba. Visiškai rami merginos stovėseną rodė dėmesingumą detalėms – ji stengėsi nieko nesuteršti savo prisilietimu, o tai įgyjama ne tik ugdant įprotį, bet ir savidrausmę.

Kol prausėsi prieš operaciją, Džeimsas apie ją papasakojo. Kvalifikuota ir kruopšti. Nenuolaidi. Vieniša, nes pati pasirinko tokį gyvenimą. O gal nė vienas vyras nesugebėjo varžytis

su darbu, kuriuo ji gyveno ir alsavo.

- Ji puiki, - pridūrė Džeimsas. - Labai gera specialistė. Džiaugsiesi, kad Ana ėmėsi chirurgijos skyriaus vadovo pavaduotojo pareigų. Su tokia reputacija bet kur būtų sutikta išskėstomis rankomis.

Džeimsas akivaizdžiai gerbė gydytoją Bartlet, bet išsitarė iš tikro jos asmeniškai nepažįstą. Jo sakiny s liko kaip ir neužbaigtas, bet su potekste, kad to asmeninio lygmens jos gyvenime, ko gero, išvis nėra.

Bet būtent Džeimsas sureagavo jai pasirodžius.

- Ana! Greitai apsisukai. - Vyras įdėmiau dirstelėjo į bendradarbę ir susiraukė. - Nepasisekė?

- Ne. - Trumpas ir konkretus atsakymas. Bandymas išgelbėti žmogų skubiosios pagalbos skyriuje nepavyko. Ir viskas. Nesėkmingas atvejis. Laikas judėti prie kito paciento. - Nori, kad tave pakeisčiau?

- Jei Lukas nieko prieš. Vėluoju į apžiūrą, o po pietų esu rezervavęs operacinę. - Džeimsas diaterminiu koagulatoriumi sustabdė kraujavimą iš dar vienos smulkios kraujagyslės ir per stalą dirstelėjo į kitapus stovėjusį chirurgą. -

Lukai? Ar tu jau pažįstamas su Ana?

- Ne, - atsakymas trumpas kaip ir Anos atsakymas apie paciento likimą.

Nepakeldamas akių jis toliau tęsė ilgą vertikalų pjūvį paciento krūtinėje, kol Džeimsas stabdė kraujavimą.

Dabar Ana atsistojo arčiau stalo. Kaukė dengė apatinę veido dalį, vienkartinė kepuraitė slėpė plaukus ir ausis. Jis matė tik žalias akis, ir akimirksniu suvokė jose glūdintį kaltinimą.

Vakar turėjo susitikti su šia pusantrų metų jo darbą dirbusia mergina, bet namie atsirado visokių nesklandumų. Trūko vamzdis ir nebuvo vandens. Paskui reikėjo prijungti elektrą, jis negalėjo įkrauti mobiliojo telefono maitinimo elemento. Dėl tų rūpesčių buvo dar aiškiau, kad jis visai netroško sugrįžti, o ji... ji irgi nelaukė. Lukas pavėlavo daugiau nei valandą, Ana jau buvo išėjusi namo ir nepaliko žinutės, tik šiandienos operacinės užimtumo grafiką.

O dabar dėbčiojo taip, tarsi priimti pavėluotą jos pagalbą būtų tik pirmasis jo laukiantis iššūkis. Na, jei taip nori, tegu sau pučiasi.

- Jeigu ketini padėti, - jis trumpai tarstelėjo, - pats laikas. Nemėgstu, kai trikdo mano operacijas.

Stojo tylą. Džeimsas atsitraukė, Ana sklandžiai užėmė jo vietą. Lukas pajuto kojoje tvinksintį pažįstamą skausmą, bet tai tik paskatino dar labiau susikaupti. Vyras pasuko galvą į operacinės seselę prie vežimėlio su instrumentais.

- Krūtinkaulio pjūklą.

Išgirdusi balso toną, seselė šoktelėjo ir pagirtinai sparčiai ištiesė prašomą įrankį. Tylą nutraukė pjūklo dūzgimas. Lukas sutelkė dėmesį į pjaunamą kaulą. Bent trumpą laiką nebuvo reikalo - ir noro - žvalgytis į priešais stovinčią merginą.

Tad štai koks tas Lukas Deivenportas.

Karo didvyris, apie kurį ji tiek prisiklausė per pastarąsias kelias dienas. Net per daug. Tarsi dar negana, kad iš jos atėmė skyriaus vadovo vietą, visi nedvejodami bėrė druską ant žaizdos pasakojimais, koks Lukas nuostabus. Koks puikus chirurgas. Ir karys. Kaip per ataką vienas išgelbėjo visus, nepaisydamas sulaužytos kojos ištraukė juos iš degančio automobilio, suteikė pirmąją pagalbą, ir taip jie išgyveno, laukdami pastiprinimo.

Nesunku tuo patikėti. Užteko vieno skvar-

biausių Anos kada nors matytų akių žvilgsnio, ir ji suprato sutikusi tokį pat ambicingą ir ryžtingą kaip ji žmogų. Dvi horizontaliai virš nosies tarp tamsių antakių susimetusios raukšlės teikė žvilgsniui kvapą gniaužiančio intensyvumo. Gal ir nepriimtina, kad jis elgiasi su ja kaip su medicinos mokyklos absolvente, bet ir nekeista. Šis vyras matė ir patyrė tokių dalykų, kokių ji nė nenumano.

– Paleistas iš kariuomenės su teigiama charakteristika, – kažkas pastebėjo. – Bus apdovanotas ordinu.

Šventojo Pirano ligoninei pasisekė, kad jis grįžo. Džiaugėsi visi, pacientai ir visa nelemta bendruomenė. Anai teko slėpti nusivylimą, grasinantį peraugti į deginantį pyktį. Teko šypsotis ir apsimetinėti, jog džiaugiasi, kad jai nuo šiol suteikiama galimybė būti didvyrio pavaduotoja.

Nekeista, kad vyrukas toks pasipūtęs, jog vakar nė nepasivargino užsukti susipažinti. Ji atsiprašė vėluosianti ateiti į operacinę, o koks buvo atsakymas? Jam nepatinka, kai trukdo jo operacijas! Balsas duslus, žodžiai kapoti. Šis vyras, matyt, ne tik įpratęs įsakinėti, bet ir tikisi, kad nurodymai bus vykdomi.

Aną prislėgė nesėkmė skubiosios pagalbos

skyriuje, nuotaika dar labiau pagedo. Vienintelis būdas tai išverti, kaip patyrė visais sunkiais gyvenimo atvejais, – susitelkti vien į darbą.

Tai visai nesunku.

– Vargeli, – nesusilaikė nepakomentavusi Ana, kai įstačius šonkaulių plėtiklius atsivėrė operacijos objektas. – Tik pažiūrėkit!

Širdiplėvė sukalkėjusi ir virtusi storu baltu dėklu, surandėjusiu nuo kadaise viruso sukulto uždegimo ir trukdančiu širdžiai normaliai plakti. Lukas ruošėsi atlikti perikardektomiją² ir šį sukietėjusį sluoksnį pašalinti nuo širdies audinio. Sudėtinga, varginanti procedūra – Ana buvo ją išstudijavusi, bet pačiai neteko daryti.

Ji būtų sutikusi atlikti operaciją, jei nebūtų buvę geresnio specialisto, bet tikrai būtų jungusi pacientą prie dirbtinės kraujotakos sistemos ir operavusi neplakančią širdį. Lukas nusprendė apsieiti be papildomą grėsmę pacientui keliančio dirbtinės kraujotakos aparato. Jis ruošėsi atlikti operaciją po skalpeliu plazdant širdžiai.

– Jūsų tyrimai parodė, kad sukalkėjimas išplitęs, – tarė Lukas mažumėlę nustebęs dėl jos

² Chirurginis širdiplėvės pašalinimas.

šūksnio. – Dešinioji pusė prastai užpildyta, sistolinis tūris siaubingas. Stebuklas, kad jis išvis išgyveno.

– Pirmas požymis, kad kažkas negerai, buvo sąmonės netekimas darbe prieš tris savaites.

Ana stebėjo, kaip Lukas skalpeliu perrėžia kietą baltą audinį; didelėje plaštakoje instrumentas beveik pradingo. Dabar ji suprato, kaip reikia spausti pjaunant ir kaip atidžiai stebėti. Gydytojas turi atverti surandėjusį audinį, bet nepažeisti po juo slypinčios širdies.

Atsakydamas Lukas kažką numykė. Tai galėjo reikšti pasitenkinimą, išvydus sveiką, rausvą širdies raumenį, bet Ana numanė priekaištą, kad užtruko taip ilgai nustatyti teisingą diagnozę ir skirti gyvybę gelbstintį gydymą.

Tokia kritika nepelnyta. Šis pacientas, Kolinus Herbertas, daugybę metų nesilankė pas šeimos gydytoją, dėl dusulio kaltino prastą sveikatą, o dėl nuovargio – bemieges naktis, nes augino du vaikučius. Netgi pirminiai trisdešimt septynerių metų vyro tyrimai nerodė, kad šlubuoja širdis. Šiai retai diagnozei patvirtinti prireikė kompiuterinės tomografijos ir širdies kateterizacijos, ir tada jau Anai teko spręsti, ar pačiai imtis naujos operacijos, ar perduoti Koliną į labiau patyrusio chirurgo

rankas.

Sužinojusi, kad Lukas Deivenportas grįžta, Ana nutarė, kad verta dar šiek tiek atidėti operaciją. Jei Kolinas galės gydytis Šventojo Pira-
no ligoninėje, arčiau artimųjų ir draugų, vei-
kiausiai jis gis sparčiau. Bent jau ligonio žmo-
nai ir draugams tai bus ne toks įtemptas lai-
kas.

Lukas pradėjo skirti širdiplėvę nuo širdies
raumens. Anesteziologas kartu su kitais aps-
tulbęs žvelgė į operuojamą vietą.

- Primena plastiką, - kažkas tarstelėjo.

Chirurgas vėl murmtelėjo, ir operacinėje sto-
jo tylą, ją drumstė tik trumpi Luko prašymai
paduoti instrumentus arba atsakymai į pasta-
bas apie paciento būklę. Jis beveik nekreipė
dėmesio į Anos teikiamą pagalbą.

Taigi su šiuo chirurgu per operaciją negalima
atsipalaiduoti. Žinoma, jis privalo sutelkti dė-
mesį į darbą, bet Anai tai niekada netrukde
įtraukti į operaciją ir bendradarbius. Patikrinti
jų žinias ir pasidalyti savosiomis. Aptarti neskl-
landumus ir leisti kitiems pasakyti nuomonę
apie galimus sprendimus. Taip, kaip su ja
anksčiau dirbo mokytojai.

Asistuoti ponui Deivenportui prilygsta ieškoti

kelio po vandeniu. Dabar jos pareigos žemesnės, bet jai leidžiama mokytis tik stebint. Ana jautė atslenkantį nepasitenkinimą. Teks sukąsti dantis ir ieškoti galimybės gerai pasirodyti kur nors kitur. Vėl teikti prašymus dėl darbo į vietas, kur daugiausia kandidatų, o ir priimančieji sprendimus yra vyrai. Kvalifikuoti, stiprūs vyrai – kaip tas, kuris dabar darbuojasi priešais. Vyrai, kuriuos sunku įtikinti, kad moteris gali būti jiems lygi.

Bet netgi jausdama besiveržiantį įtampos mazgą, kuris nebuvo atsileidęs per visą jos kaip medikės karjerą, Ana jautė ir ką kita. Luko įgūdžiai rodė, kad netgi stebėdama ji gali pasimokyti. Jo laiko pojūtis buvo tikslus kaip laikrodis; palaukęs, kol širdis suplazdės ir išstums kraują, milimetras po milimetro laisvino ją tomis trumpomis akimirkomis, kai širdis nutykdavo ir vėl būdavo saugu darbuotis skalpe-liu.

Įranga ir specialistas, jeigu tektų prijungti pacientą prie dirbtinės kraujo apytakos, buvo šalia. Sunkiausia procedūros dalis bus pašalinti širdiplėvę nuo užpakalinės širdies pusės, ir Lukas norėjo užsitikrinti galimybę prireikus pasinaudoti dirbtine kraujotaka....